

ప్రతిపక్ష

చిట్టారెడ్డి సూర్యకవచాక

తూరుపు వాకిళ్ళు తెరువకన్నాయి.
ఉదయించిన కర్మసాక్షి ఉదయాద్రి
నుండి గగనానికి ఎక్కిపోయాడు.

ఆదివారం సెలవురోజు, చల్లగా కాసేపు
పడుకుంటామంటే ఏదో ముంచుకు పోయి
నట్లు వచ్చేశాడు.

కిటికీలో నుంచి దూసుకు వచ్చిన కిరణా
లను చూచి మంచం దగ్గింది ప్రత

స్నానాదులు ముగించి వచ్చేటప్పటికి
ల్లమీద టిఫిన్ రెడీగా వుంది.

ఆదివారం ఇంట్లో అందరూ పుటారు
కలిసి భోజనాలు చేస్తారని ప్రాధున్న టిఫిన్
నుంచి రాత్రి భోజనంవరకు అన్నీ స్పెషల్స్
చేస్తుంది ఆమ్మ 'నిద్ర లేవండి-స్నానాలు
ముగించండి - పాలు తాగండి, నాస్టా
చేయండి', అని ఆ రోజు ఎవరినీ తొందర
చేయదు చేసినా వినదు. ఆందరూ రిలా
క్సింగ్ మూడ్ లో వుంటారు.

నాన్న తొమ్మిది గంటలవరకు పేపరు
పట్టుకుని గడ్డం మరో అంగుళం పెరిగినాక
రెండోసారి కాఫీతాగి అప్పుడు పీచింగ్

మొదలు పెట్టాడు.

వేడి వేడి దోసెమీద ఆమ్మ పెట్ట వెళ్ళిన
వెన్న కరుగుతూంటే చూస్తుంది ప్రత.

నాన్న పేచింగ్ ప్రారంభించాడు.
అమ్మ సంభాషణ మొదలు పెట్టింది.

"శిల్పిని చూచుకోటానికి రేపు
వస్తారు..."

"ప్రతకి కూడా సంబంధం చూచి ఒక
సారి చేస్తే డ్యూలు కలిగి వస్తాయి..."

శిల్పి వాళ్ళకి నచ్చాలి కట్నం కాదు
కలు అన్నీ కడిగితే ఫిట్నెస్ లో పెట్టే చేయ
వచ్చు.

రేపు వాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళేగాని ఏ సంగతి
తెలియదు అందాక నస్ పెన్స్!!

ఈజీ డ్రైర్ లో పడుకుని తలార బెట్టు
కుంటూ కోర్టి చదువుతున్న సాహిత్య
అంది "హమ్మయ్య... శేఖర్ గుండెల
మీద తల ఆనించి నిశ్చలంగా కళ్ళు మూసు
కుంది మీరా. నస్ పెన్స్ తీరిపోయింది"

అంతలో 'రచన' పీక్లి పట్టుకు వచ్చింది,
"ఎవ్ రచనా ఇలా ఇవ్వు-యిప్పుడే"

చదివి యిస్తా" అని సాహిత్య అడుగుతుంటే
రచన పరుగెత్తుకుపోయింది.

"నవీన్ వారి ప్రేమ గురించి ఇంట్లో
చెప్పేస్తా నన్నాడు, వారి పెళ్ళికి వాళ్ళు

ంగీ కరిస్తారో లేదో? అదే పెద్ద సస్ పెన్స్ గా వుంది” అని చిత్ర అనుకుంటూంది.

“నవీన్ అమ్మా నాన్నని కాదని తనను పెళ్ళి చేసుకుంటాడా! చేసుకోక పో! అమ్మో! నవీన్ చూడక తను వుండలేదు. నవీన్ ను కాదని మరొకరిని పెళ్ళి చేసుకో లేదు...” అని చిత్ర తలుస్తూ కాఫీగ్లాసు వట్టుకుని వరండాలోకి వచ్చింది.

సినిమా రివ్యూ చూస్తున్న తాతయ్య ‘చిత్రా! అమావ స్వచంద్రుడు చూశావా! ... చివర్లో గుడ్డివాడికి పెళ్ళి అవుతుందా!’ సినిమాకి వెళ్ళి చూచేదాక ఆ సస్ పెన్స్ ఫరించలేని తాతయ్య చిన్న పిల్లాడిలా అడగుతున్నాడు

నవ్వుతూ “చూచి వచ్చి చెప్పుతాను తాతయ్యా”

నానమ్మ గదిలోనుంచి దగ్గని వినిపించింది. ఆ తర్వాత మాటలు “నిన్న ఎక్కరే తీశారు. రేపు రమ్మన్నారు రిజిస్ట్రును చెప్పటానికీ, ఏం జబ్బు అంటారో...” చివరికి నానమ్మ కూడ సస్ పెన్స్ తో బాధ పడుతూంది.

సస్ పెన్స్ ఫరించలేని అమ్మ సీరియల్స్ చదవటం మానేసింది. చిత్ర నవ్వుకుంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళింది.

కొన్ని సెకండ్లలో దాచుకున్న నవీన్ ఫోటో తీసి ఎవ్వరూ చూడకుండా మద్దు పెట్టుకుని దాచేసింది. వారి ప్రేమకు నయస్సు ఐదు సంవత్సరాలు, అయినా ఇచ్చుడిప్పుడే ప్రేమలో పడినట్లు కొత్తగా వుంటుంది. ప్రేమకు వృద్ధాప్యం లేదు. వెగటు లేదు. ఏ రోజుకారోజు కొత్తగా నవీన్ ను కలుసుకోబోతుంటే డ్రిల్లింగ్ గా వుంటుంది. చూచేదాక-ఆరాటం వచ్చేస్తుంటే గుబులుగా మళ్ళీ రేపు కొంకు వళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని ఎరుదు చూడటంలోనే సంవత్సరాలు గడని పోయాయి. తనకు డిగ్రీ వచ్చింది. బాంకులో వుద్యోగం దొరికింది.

నవీన్ ఇంజనీర్ అయ్యాడు. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. అందుకే పెళ్ళికి

తొందర పడుతున్నాడు.

అతని తొందరకు ఆవేశానికి నవ్వుతుంటే “మనకు పెళ్ళి అయివుంటే ఐదేళ్ళ కొడుకు వుండేవాడు. అని అంటే....

“మా అమ్మచాలు వస్తే ఈ పాటికి నల్లరు వుండేవాళ్ళు,” ఆ మాటకు నవీన్ కళ్ళు పెద్దవి చేసుకని చూస్తుంటే కిల కిల నవ్వింది చిత్ర.

వారి ప్రేమ సంగతి ఇంట్లో చూచాయగ తెలుసు ముందు ఆ ప్రకృతి లైవ్ క్లియర్ ..... అయితే బిళ్ళకి చెప్పవచ్చు.....

తీరికగా పడుకని చిత్ర నవీన్ గురించి కలలు కంటూ కాలక్షేపం చేసింది.

భోజనాలు అయ్యాక తయారై కమల ఇంటికి వెళ్ళుతున్నానని చెప్పి వచ్చింది.

కమల ఇంట్లో నవీన్ చిత్రకోసం కాచు కని వున్నాడు. ఆలస్యం భరించ లేనట్లు ఎదురొచ్చాడు నవీన్ చూచి ఎన్నాళ్ళో అయినట్లు చిత్ర చూస్తుంటే “చిత్రా ఇంట్లో నీ గురించి చెప్పేశాను.... నిన్ను చూపిస్తానని చెప్పాను”

చిత్రకు భయం వేసింది ఏ వంక పెట్టి కాదంటారోనని.

వాళ్ళు గొప్పవాళ్ళు. నవీన్ కు బోలెడు కట్నం యిస్తామని వస్తున్నానని తెలుసు. అందుకే భయం.

చిత్ర భయం కనిపెట్టి “పెద్దవాళ్ళకి చెప్పటం మన ధర్మం, వారికి వస్తే చెప్తారు. లేదా మనమే చేసుకోతూంటాం” అంటూ చిత్రను ప్రయాణం చేశాడు.

చిత్ర ఒకసారి అద్దంలో చూచుకుని నవీన్ వెంట వచ్చి మోటార్ కైక్ ఎక్కింది. నవీన్ చిత్రను చూశాడు.

చిత్ర తను మామూలుగా వేసుకునే పంజాబి డ్రెస్ లో వుంది. అవి చిత్రకు అలవాటైన దుస్తులు.

“చిత్ర నీ రంగు - పొడుగు-దుస్తులు చూచి ఏ పంజాబి పిల్లనో తెచ్చాను అనుకుంటారు. చక్కగా నూరు వైనల తెలుగు

మాటయిలా చీర కట్టుకునిరా" అన్నాడు. చిత్ర యింటికి కాస్త దూరంలో ఆపి, "త్వరగా రా" అన్నాడు.

చిత్ర పరుగున ఇంట్లోకి వచ్చింది. బెనారస్ చీర కట్టుకుని, జకలో పూలు పెట్టుకుని మడుట కుంకుమ రిద్దుకుంటుంటే....

"ఎక్కడికే వెళ్ళి కూతురులా తయారై పోతున్నావు!" అని అక్క శిల్పి అడిగింది.

"వచ్చాక చెప్పతాను ఓ కథ"

"సన్ షెన్ లో పెట్టి చంపక చెప్పిపోరాదూ."

శిల్పి అసలు సన్ షెన్ ను భరించలేదు. నవల ప్రారంభించి నాలుగు పేజీలు చదివి గబుక్కున చెనక పేజీలు తిప్పతుంది.

సమాప్తం చదివాక తిరిగి ప్రారంభిస్తుంది. 'మరో నిమిషం వుంటే ప్రశ్నలు కరిపిస్తుంది లేదా వెంట వస్తుంది. బాబోయ్!' అనుకుంటూ పరుగు పెట్టింది.

ఎదురైన అమ్మకు పాదాభివందనం చేసి - వెనక్కి తిరిగి చూడలేదు - అమ్మ చెప్పేది, అడిగేది, వినుపించు కోలేదు. పరుగున వెళ్ళింది రోడ్డుముఖపు తిరిగింది, అంత వరకు నవీన్ ఎక్కడ వున్నాడో కాని రంయ్ మంటూ వచ్చాడు.

"చిత్రా! యు ఆర్ బ్యూటీఫుల్, ఐ లవ్ యు" ఈ స్త్రీ తనదే అర్హత గర్వంగా

చూస్తుంటే ఐదు సంవత్సరాల నుంచి ఈ మాటే వింటున్న చిత్ర మురిపెంగ సిగ్గుగా నవ్వుతూ చెంగున ఎరి కూర్చుంది.

నవీన్ కు అందమైన చిత్రను చూస్తుంటే గవ్వంగా, వుడ్డేగంగా, ఇంటికి పీసుకు పోతుంటే ఆవడంగా వుంది.

చిత్రకు వరీతుకు పోతున్నట్లు గుండె దడ దడ మరికొట్టుకుంటూంటే నవీన్ వీపు మీదకు వారగబోయింది... అంతే మెరుపు మెరిసినట్లయింది

పైట జారి పోవటం చిత్రకు తెలియనే తెలియదు!

చక్రంలోపడి చుట్టుకుపోయి యమ పాళంలా పట్టి లాగేసింది. చిత్ర తల నేలకు కొట్టుకుంది. ఏం జరిగి దో చూస్తున్న, గుర్తించలేనట్లు గుడ్డిగా చూస్తున్న నవీన్ కు గుడ్ బై చెప్పుతున్నట్లుగా చెయ్యి మాత్రం కదలి కదలి ఆగిపోయింది. కాని చిత్ర పెదాలపై చిరునవ్వు చిత్రంగా నిలిచి పోయింది.

మానవ జీవితంలో మృత్యువు కంటే గొప్ప సన్ షెన్స్ వముంది.

మృత్యువు ఏ తుచాన? ఎప్పుడు? ఎక్కడ? వస్తుందో-చూహించని మృత్యువే గొప్ప సన్ షెన్స్ డ్రిల్లర్ - చిత్రకు ఆ సన్ షెన్స్ తెలిసిపోయినట్లు నవ్వుతూంది... ✨